

HET SCHOT

Louis keek mij onthutst aan.

— Maar niets, meneer, niets. Het is maar, ziet ge, dat zulke mannen thuis zullen blijven als het er op aan komt, thuis konijnen zullen schieten terwijl gij en anderen. . . .

De dronkenschap van Louis leek mij voorbij. Hij verwijderde zich in het kreupelhout, zonder afscheid te nemen.

Den volgenden ochtend echter, stond hij plots voor ons, bloothoofds in den druilenden regen. Zijn wit hemd hing hem aan flarden, zijn rood gelaat droop van zweet en regen en zijn te kleine grijze oogen, onder dit te smalle voorhoofd lagen overschaduw door klevend haar. Seconden lang staarde hij ons aan, zonder iets te zeggen. Maar zijn oogen wonnen aan kracht en hun licht drong onder zijn klammige lokken dóór. Over den schouder hing een geweer.

— Mijn hoofd, zei hij, mijn hoofd.

Ik bleef heel kalm.

— Ik zal u wegleiden, zegde ik, kom maar, Louis.

Ik kon echter niet nalaten hem opmerkzaam te maken op dit geweer.

— Als de boschwachter u ziet. . . . ge weet, dat hij u niet lijdén kan, ge stroopt te veel in *zijn* bosschen! . . . alsof een konijn van iemand kán zijn.

Louis rilde.

— Nog zoo een, de boschwachter.

Ik las dat meer op zijn lippen, dan dat ik het hoorde.

— Zijt ge weer stomdronken, beest, barstte Marie uit, toen zij ons zag naderen, is het nu al zoover gekomen, dat de menschen u naar huis moeten brengen?

Maar Louis was ditmaal niet dronken.

Hij maakte een afwerend gebaar.

— Ze moesten dit kroegje in brand steken, gilde Marie. Dat verdomd wijf. Ze geeft maar te zuipen, omdat ze er plezier in heeft hem dronken te zien. Dan begint hij over den oorlog te wauwelen, meneer, en over zijn heldendaden en dat die tijd gaat terugkomen, zegt hij dan.

Ik deed Marie teeken te zwijgen. In een misselijk kamertje, waar het rook naar zuren verkensdrek, brachten wij Louis te rust. Nauwelijks was ik buiten en hapte gulzig naar zuivere lucht, of Marie kwam naast mij.

— Hij is inderdaad niet dronken, zegde zij. Vanmorgen om half vier is hij opgestaan. Hij wilde een konijn schieten voor u. . . . Dan heeft hij heel den tijd in de bosschen ge-doold. . . . Hád hij een konijn?